

לכתך אחריי במדבר...

והחונים קדמה מזרחה דגל יהודה,
ויששכר וזבולון אתו בעמדה.
דגל מחנה ראובן תימנה לצבאותם,
גד ושמעון בדרום פינותם.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני,
באוהל מועד תתיצב לפניי,
באחד לחודש השני, הוא אייר:
קח לך עט, פנקס ונייר.

דגל מחנה אפרים לצבאותם ימה,
מנשה ובנימין במערב גם שמה.
דגל מחנה דן צפונה לצבאותם,
נפתלי ואשר שם עם כל יכולתם.

שאו את ראש כל עדת ישראל,
על מפקד לאומי ציווה כאן האל.
מבן עשרים שנה ומעלה, כל יוצא צבא,
תפקדו אותם לצבאותם, לאלפי רבבה.

זו הסיבה שבכל חג ורגל,
ילדינו משחקים ב"איפה הדגל?"
ואם לפתח תקווה תגיעו במתכוון,
תשאלו על רחוב "דגל ראובן".

מאחר שחייב עד מאוד את העם,
מנה וחזר והוסיף למנותם.
כמו ילד שסופר גולות וקלפים,
וכמו סוחר שאוהב לספור ת'אלפים.

ואלה תולדות אהרון ומשה,
רש"י מפרש דבר די קשה:
בהמשך מוזכרים רק בני אהרון,
אז מדוע מוזכר משה (אחרון)?

המפקד הראשון כשברחו מהמצרים,
ואחרי חטא העגל – לבדוק הנותרים.
ובאחד בניסן כשהוקם המשכן,
ובא' באייר, במפקד אצלנו כאן.

את בני אהרון תורה הוא לימד,
ולכן בא הכתוב אותנו ללמד:
שכל המלמד את בן חברו תורה,
כאילו ילדו - וזו הבשורה.

ואתכם יהיו איש איש למטה,
איש ראש לבית אבותיו נוטה.
קרואי העדה, אלפי ישראל,
נשיאים לתפארת מדינת ישראל.

עם ישראל, על שנים עשר שבטיו,
ארבעים שנה עוד במדבר לפניו.
לסוטה ולנזיר יוקדש יקסו,
בשבוע הבא בפרשת נשא...

ויהיו כל הפקודים לבית אבותם,
חוץ מבני לוי שרצה להבליטם:
603 אלף וחמש מאות וחמישים,
עם מינה צמח תהיו קצת גמישים.

הרמב"ן מפרש שהמפקד התכנס,
ללמדנו ש"אין לסמוך על הנס".
כדי להיערך לקרבות בעתיד,
הלוחמים נספרים ומשובצים לתפקיד.

לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה,
לכל שבט מיקום בסדר התנועה:
במרכז המשכן הושמו בני לוי,
את כלי הקודש להוציא ולהביא.

